

คดีหมายเลขคำที่

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๑๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒

ระหว่าง { สมาคมต่อต้านหมาวะโลกรื้อน ที่ ๑ กับพวกรวม คน ผู้ฟ้องคดี
 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑
 เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๒
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๓
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ ๔
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน ที่ ๕
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ที่ ๖
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗
 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ ๘ } ผู้ถูกฟ้องคดี

ข้าพเจ้า สมาคมต่อต้านหมาวะโลกรื้อน ที่ ๑, สมาคมสมาชิกขององค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ที่ ๒, นายสุทธิ อัญญาชัย ที่ ๓ และบุคคลตามปรากฏในบัญชีรายชื่อผู้ฟ้องคดีเอกสารแนบท้ายคำฟ้อง รวมทั้งสิ้น ๔๒ คน โดย

- (๑) นายวิระ ชุมพันธุ์ ผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๓
- (๒) นายเกียรติภูมิ นิลสุข ผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทนผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๑๐
- (๓) นางสาวอมรรัตน์ โรจนบุรานนท์ ผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทนผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ ถึงที่ ๒๐
- (๔) นายสำนวม ประพิน ผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทนผู้ฟ้องคดีที่ ๒๑ ถึงที่ ๓๐
- (๕) นายธนวัฒน์ ตาหัก ผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทนผู้ฟ้องคดีที่ ๓๑ ถึงที่ ๓๕
- (๖) นายโชคชัย แสงอรุณ ผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทนผู้ฟ้องคดีที่ ๓๖ ถึงที่ ๔๐
- (๗) นางวนิดา แซ่แก้ว ผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทนผู้ฟ้องคดีที่ ๔๑ ถึงที่ ๔๒ ผู้ฟ้องคดี

เกิดวันที่ - เดือน - พ.ศ. - อายุ ปี อยู่ที่ ๗/๗๕ สนง.คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม

อาการ ๑๐ ถนนราชดำเนินกลาง ตรอก/ซอย - ตำบล/แขวง บวรนิเวศ

อำเภอ/เขต พระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร

โทรศัพท์ ๐๒-๖๒๕-๑๔๓๐ ต่อ ๑๔๗, ๐๒-๒๕๒-๗๗๑๕

มีความประสงค์จะขอฟ้อง

(๑) คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อยู่ที่ สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เลขที่ ๖๐/๑ ซอยพิบูลวัฒนา ๙ ถนนพระรามที่ ๖ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

(๒) เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อยู่ที่ เลขที่ ๖๐/๑ ซอยพิบูลวัฒนา ๙ ถนนพระรามที่ ๖ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อยู่ที่ เลขที่ ๘๒ ถนนพหลโยธิน ๙ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

(๔) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อยู่ที่ กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระราม ๖ เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

(๕) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ อยู่ที่ กระทรวงพลังงาน เลขที่ ๑๙ ถนนพระรามที่ ๑ แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

(๖) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ อยู่ที่ กระทรวงคมนาคม เลขที่ ๓๘ ถนนราชดำเนินนอก แขวงวัดโสมนัส เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร

(๗) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ อยู่ที่ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

(๘) การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ อยู่ที่ ๖๑๘ ถนนนิคมมักกะสัน แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

โดยมีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑. ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ มีสถานะเป็นนิติบุคคลประเภทสมาคมจดทะเบียนกับ..... เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๐ ใช้ชื่อว่า “สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน” มี นายศรีสุวรรณ จรรยา นายกสมาคมเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อกระทำการแทน มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการกิจและกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้สมดุลและยั่งยืน อีกทั้งมุ่งสนับสนุนสิทธิและเสริมสร้าง ศักยภาพขององค์กรเอกชน องค์กรชุมชน ชุมชนท้องถิ่น และประชาชนให้สามารถอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ เฝ้าระวัง เรียกร้อง และพิทักษ์สิทธิเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคและสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้รวมถึงการเสริมสร้างจิตสำนึก และเข้าร่วมในการคุ้มครองสภาพแวดล้อมของประชาชนทุกหมู่เหล่า ทุกพื้นที่ อีกทั้งการเรียกร้องสิทธิทางกฎหมาย กระบวนการทางศาล ต่อหน่วยงาน องค์กรหรือองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ฝ่าฝืน ละเมิดกระบวนการทางกฎหมายและละเมิดสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนสมาคม เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑

นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ยังเป็นองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ที่ได้ดำเนินการจดทะเบียนกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทะเบียนเลขที่ ๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ทั้งนี้ ตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียน เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒

ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ มีสถานะเป็นนิติบุคคลประเภทสมาคมจดทะเบียนกับ..... เมื่อวันที่ ใช้ชื่อว่า “สมาคมสนัชมงคล” องค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ” โดยมีนายสุประดิษฐ์ กัณฑ์วานิช นายกสมาคมเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทน มีวัตถุประสงค์..... รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียน เอกสารท้ายฟ้องหมายเลข ๓

นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ยังเป็นองค์กรเอกชนสาธารณะประโยชน์ซึ่งเกิดจากการรวมตัวกันขององค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ที่จดทะเบียนกับกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (ปัจจุบัน คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๗ ให้สิทธิไว้อีกด้วย

ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงที่ ๔๒ เป็นผู้นำชุมชน และ/หรือชาวบ้านที่รวมตัวกันเป็นชุมชน หรือชุมชนท้องถิ่น หรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม หลายชุมชน อาศัยอยู่ในท้องถิ่นตำบลมาบตาพุด และตำบลบ้านฉาง อำเภอเมือง จังหวัดระยองมาอย่างยาวนานแล้วก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๔ จะได้ให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติหรืออนุญาตให้จัดตั้งโครงการหรือแหล่งที่ก่อให้เกิดภาวะมลพิษบริเวณพื้นที่ดังกล่าว ตามบัญชีโครงการ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๔ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงที่ ๔๒ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๕ ดังนั้น ผู้ฟ้องทั้งหมดในคดีนี้จึงเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสีย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากการกระทำที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ตลอดจนการละเลยต่อหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวฝ่าฝืนกำหนด ของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ ถึง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จากการให้ความเห็นชอบ อนุญาตหรืออนุมัติให้ประกอบกิจการหรือดำเนินการโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่บริเวณชุมชนของผู้ฟ้องคดีทั้งหมด เนื่องจากโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ร่วมกันอนุญาตหรืออนุมัติให้ดำเนินการนั้น ล้วนเป็นโครงการที่เห็นได้ชัดว่าจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมบริเวณชุมชนและพื้นที่โดยรอบอย่างรุนแรง เพราะแหล่งกำเนิดมลพิษหลายประเภทได้เพิ่มมากยิ่งขึ้นโดยไม่ได้ทำการศึกษาและกำหนดมาตรการป้องกันด้านต่างๆ ทั้งสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอย่างครบถ้วน อีกทั้งแหล่งกำเนิดมลพิษต่างๆ นั้น ก็มีความเสี่ยงสูงที่จะแพร่กระจายผลกระทบต่อวิถีชีวิตและสุขภาพอนามัยของชาวบ้านมากยิ่งขึ้น ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นชาวบ้านถูกกระทบสิทธิโดยตรงจากการกระทำที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ตลอดจนการละเลยต่อหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวฝ่าฝืนกำหนด ของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ ถึง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และไม่อาจหาที่พึ่งจากหน่วยงานหรือองค์กรอื่นใดได้ จึงใคร่ร้องขอความเป็นธรรมมายังศาล เพื่อรักษาสิทธิอันพึงมีตาม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ วรรค ๓ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕

ในการดำเนินคดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้ง ๔๒ รายได้แต่งตั้งให้บุคคลดังจะกล่าวต่อไปเป็นผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทน ดังนี้

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้แต่งตั้ง นายวีระ ชมพันธุ์ เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทน

ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ได้แต่งตั้ง นายเกียรติภูมิ นิลสุข เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทน

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๐ ได้แต่งตั้ง นางสาวอมรรัตน์ โรจนบุรานนท์ เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทน

ผู้ฟ้องคดีที่ ๒๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓๐ ได้แต่งตั้ง นายสำนวน ประพิน เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทน

ผู้ฟ้องคดีที่ ๓๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓๕ ได้แต่งตั้งให้ นายธนวัฒน์ ตาถัก เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทน

ผู้ฟ้องคดีที่ ๓๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๔๐ ได้แต่งตั้งให้ นายโชคชัย แสงอรุณ เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทน

ผู้ฟ้องคดีที่ ๔๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๔๒ ได้แต่งตั้งให้ นางวนิดา แซ่ก๊วย เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทน

รายละเอียดปรากฏตามหนังสือมอบอำนาจ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๕

ข้อ ๒. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในรูปคณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๑๒ และมีหน้าที่ ตามมาตรา ๑๓ โดยเฉพาะใน (๖) ที่ว่าคณะกรรมการมีหน้าที่เสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี (๕) กำกับดูแลและเร่งรัดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ข้อ บังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น ประกาศ ระเบียบและคำสั่งที่จำเป็น เพื่อให้กฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีความเป็นระบบโดยสมบูรณ์ (๑๐) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่ปรากฏว่า ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใด ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอันอาจทำให้เกิดความเสียหาย อย่างร้ายแรง และ (๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และมีอำนาจตามมาตรา ๔๖ ในการที่จะสั่งการให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสนอเพื่อขอความเห็นชอบในการประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดประเภทและขนาดโครงการหรือกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนอย่างรุนแรงได้ เพื่อที่จะให้โครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนได้จัดทำ

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อเสนอขอความเห็นชอบตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ และ มาตรา ๔๙ ซึ่งจะเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ บัญญัติไว้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ในการปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้บังคับบัญชาข้าราชการในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติและสั่งราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และเป็นผู้ที่มีอำนาจตามกฎหมายในการตรวจสอบโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม และต่อประชาชน และควบคุมดูแลให้หน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และเอกชน ดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้บังคับบัญชาข้าราชการในกระทรวงอุตสาหกรรม มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติและสั่งราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และเป็นผู้ที่มีอำนาจตามกฎหมายในการสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตแก่บุคคล หรือหน่วยงาน เจ้าของโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง โดยต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดกระทรวงพลังงาน มีหน้าที่ในการปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และเป็นผู้ที่มีอำนาจตามกฎหมายในการสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตแก่บุคคล หรือหน่วยงาน เจ้าของโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง โดยต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดกระทรวงคมนาคม มีหน้าที่ในการปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และเป็นผู้ที่มีอำนาจตามกฎหมายในการสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตแก่บุคคล หรือหน่วยงาน เจ้าของโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง โดยต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้บังคับบัญชาข้าราชการในกระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่ในการปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๕ และเป็นผู้ที่มีอำนาจตามกฎหมายในการดำเนินการให้มีการจัดให้บุคคลเข้าถึงสิทธิในการดำรงชีวิตในสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพและให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ทั้งนี้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๒๒ มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการอนุญาตการจัดตั้งโรงงานต่างๆ ในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด นิคมอุตสาหกรรมผาแดง นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย นิคมอุตสาหกรรมไออาร์แอล และนิคมอุตสาหกรรมเหมราช ให้เป็นไปโดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐

ข้อ ๓. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ ได้กระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยการออกคำสั่ง และโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน วิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น ตลอดจนยังได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้ง ๔๒ ราย และประชาชนอื่นๆ ที่ยังมีได้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย กล่าวคือ เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ ได้ประกาศให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นมา บัญญัติเกี่ยวกับกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมใดๆ ของรัฐไว้ในหลายมาตราทั้งในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปี พ.ศ.๒๕๕๐ และ ฉบับปี พ.ศ.๒๕๕๐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ ได้บัญญัติอยู่ในหลายมาตรา อาทิ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๗ มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๗ และมาตรา ๒๘๗ เป็นต้น กล่าวโดยเฉพาะในมาตรา ๖๗ วรรคสอง ได้กำหนดให้มืองค์การอิสระมาช่วยให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ ในทันทีที่รัฐธรรมนูญประกาศใช้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ จะต้องจัดทำรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA) และรายงานผลกระทบทางด้านสุขภาพ โดยให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมให้ถูกต้องตามกฎหมาย สำหรับการพิจารณาอนุมัติ อนุญาตโครงการหรือกิจกรรมใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและประชาชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

อย่างไรก็ดี นับตั้งแต่ที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ ประกาศใช้จนถึงปัจจุบันมีผู้ประกอบการหรือเจ้าของโครงการหลายโครงการในพื้นที่ของการนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด นิคมอุตสาหกรรมผาแดง นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย นิคมอุตสาหกรรมไออาร์แอล และนิคมอุตสาหกรรมเหมราช ได้ทำการขออนุญาตประกอบกิจการหรือซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๔๒ อย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ จากหน่วยงานต่างๆ ทั้ง

โครงการผลิตไฟฟ้า โครงการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี โครงการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมถลุงหรือหลอมเหล็ก เป็นต้น ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้ง ๔๒ รายได้ติดตามตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ มาอย่างใกล้ชิด และต่อเนื่อง ผู้ฟ้องคดีพบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ ยังคงดำเนินการรับเรื่อง พิจารณา และหรือให้ความเห็นชอบ อนุมัติ อนุญาตให้ดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ ไปตามปกติที่เคยดำเนินการมา โดยไม่สนใจเลยว่านับตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ ผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๐ และจะต้องนำบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะมาตรา ๖๗ วรรคสอง มาปฏิบัติในทันทีด้วย รวมทั้งไม่สนใจการมีส่วนร่วมของผู้ฟ้องคดีทั้ง ๔๒ รายและชาวชุมชนในพื้นที่ต่าง ๆ ที่ได้รวมตัวกันคัดค้าน ไม่ยอมรับ หรือไม่เห็นชอบด้วยกับการดำเนินการดังกล่าวของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ประกอบการหรือเจ้าของโครงการ ที่ริเริ่มหรือผลักดันโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบรุนแรงต่อชุมชน ยิ่งไปกว่านั้น ผู้ฟ้องคดีที่..... ได้เคยมีหนังสือส่งไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ ผ่านหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ กลับเพิกเฉย ไม่ใส่ใจต่อข้อคัดค้านของผู้ฟ้องคดีทั้ง ๔๒ รายและชาวบ้านเลย รายละเอียดปรากฏตามสำเนาทะเบียนหนังสือ... เอกสารท้ายฟ้องหมายเลข ๖ และ ๗

นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๐ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน บัดนี้มีโครงการหรือกิจกรรมที่เข้าข่ายเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ ได้ให้ความเห็นชอบไปแล้วในพื้นที่จังหวัดระยองมีจำนวนถึงกว่า ๖๓ โครงการหรือกิจกรรมที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้อนุญาตหรือให้ความยินยอมเห็นชอบให้จัดตั้งขึ้นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบด้วยโครงการอุตสาหกรรม ๓๖ โครงการ, โครงการคมนาคม ๓ โครงการ, โครงการพลังงาน ๕ โครงการ ปรากฏตามเอกสารบัญชีโครงการหรือกิจกรรมที่ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ปรากฏตามเอกสารท้ายฟ้องหมายเลข ๘ ซึ่งมีได้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๗ วรรคสอง และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่มีนัยสำคัญ คือ

(๑) โครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่ได้ศึกษาหรือประเมินผลกระทบด้านสุขภาพของประชาชนในชุมชน ที่โครงการหรือกิจกรรมนั้นไปก่อตั้งหรือดำเนินการในพื้นที่อย่างทั่วถึงและรอบด้าน

(๒) โครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่จัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน อย่างทั่วถึงและรอบด้าน

(๓) โครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่ได้ให้องค์การอิสระซึ่งประกอบด้วยผู้แทนองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติหรือด้านสุขภาพ ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการ

โครงการหรือกิจกรรมขนาดใหญ่ตามฟែกซึ่งผู้ถูกฟែกคดีได้ใช้อำนาจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน วิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้อนุญาตให้จัดตั้งขึ้นดังกล่าว เมื่อโครงการดังกล่าวได้เปิดดำเนินการแล้วข้อมที่จจะปล่อยมลพิษแพร่กระจายก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงข้างต้นโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งนี้หลายโครงการหรือกิจกรรมมีข้อมูลการศึกษาวิจัยจากหน่วยงานหรือองค์กรหลาย ๆ แห่งทั้งภาครัฐและเอกชน สถาบันการศึกษา นักวิชาการอิสระ ยืนยันสอดคล้องกันแล้วว่า เป็นโครงการหรือกิจกรรมที่เป็นปัจจัยหลักของการเกิดปัญหาที่มีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพของประชาชนหรือชุมชนในพื้นที่จังหวัดระยองและใกล้เคียง โดยเฉพาะพื้นที่โดยรอบในและนอกเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาตาพุด นิคมอุตสาหกรรมบ้านฉาง นิคมอุตสาหกรรมเอเซีย นิคมอุตสาหกรรมเหมราชตะวันออก นิคมอุตสาหกรรมผาแดง นิคมอุตสาหกรรมอาร์ไอแอล ซึ่งอยู่ใกล้ชิดติดกันเ็นเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ซึ่งมีชุมชน สถานที่ราชการ ศูนย์การค้า โรงเรียน สถานศึกษา วัด มัสยิด ฯลฯ อยู่รายล้อมรอบนิคมและอุตสาหกรรมต่าง ๆ เป็นพื้นที่ที่มีปัญหาการแพร่กระจายของมลพิษหลายประเภทจากโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ จนเกินมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดแล้วเกินกว่าศักยภาพของพื้นที่ที่จะรองรับได้ (Over Carrying Capacity) ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในบริเวณชุมชนของผู้ฟែกคดีที่เคยสมบูรณ์ใสสะอาดปราศจากมลพิษกลับถูกทำลาย เพราะโครงการหรือกิจกรรมดังกล่าวข้างต้น โดยอาจพิจารณาแยกประเภทของมลพิษได้ดังนี้

- มลพิษทางน้ำ เช่น น้ำทะเลเ็นบริเวณหาดแสงจันทร์ หาดตากวน หาดเพลา และพื้นที่บริเวณใกล้เคียงเ็นพืชมัสารเคมีเจือปน ทำทะเลมีสีขุ่นขึ้น น้ำเ็นแม่น้ำลำคลอง(คลองตากวน เ็นต้น)เน่าเสีย ทางน้ำถูกทับถม น้ำได้ดินและเ็นบ่อน้ำดินบริเวณใกล้เคียงโครงการที่ได้รับอนุมัติอนุญาตจากผู้ถูกฟែกคดีทั้ง ๗ ผู้ถูกฟែกคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ มีสารพิษเจือปนจนไม่สามารถนำมาใช้อุปโภคบริโภคได้ อันเนื่องมาจากมีมลพิษจากกากของเสียอุตสาหกรรม

- มลพิษทางอากาศ เช่น การปล่อยหรือแพร่กระจายสารมลพิษออกมาจากโครงการ อาทิ สารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) สารไนโตรสออกไซด์(NOx) สารซัลเฟอร์ไดออกไซด์(SO2) กระทบต่อชาวบ้านและเด็กนักเรียนที่ต้องมาเรียนในโรงเรียนที่มีที่ตั้งใกล้โครงการ

- มลพิษทางเสียง เช่น เสียงดังจากการเดินเครื่องจักร และความสั่นสะเทือนที่เกินกว่าค่ามาตรฐานที่กฎหมายกำหนด ทำให้ชาวบ้านและประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง

- ป่าชายเลนบริเวณใกล้เคียงที่ตั้งนิคมอุตสาหกรรมถูกทำลาย ชายฝั่งทะเลถูกกัดเซาะเสียหายเ็นบริเวณกว้างหลายสิบกิโลเมตร ส่งผลกระทบต่อสัตว์ที่เป็นห่วงโซ่อาหารซึ่งอาศัยอยู่ในบริเวณดังกล่าวไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้

ซึ่งได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสุขภาพอนามัยของชาวบ้านมาอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่มีการให้ความเห็นชอบอนุมัติ/อนุญาตให้โรงงานอุตสาหกรรมหนักหรือโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่เปิดดำเนินกิจการในพื้นที่ โดยผู้ฟែกคดีและประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนและพื้นที่ใกล้เคียงที่ได้รับมลพิษหลายรายต้องล้มป่วยและเสียชีวิตไปด้วยโรคอันเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ อาทิ โรคมะเร็ง โรคปอด เ็นต้น

ปรากฏตามรายงาน.....เอกสารท้ายฟែกหมายเลข ๕ ผู้ถูกฟែกคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗ ได้ทราบเหตุความ

เค็ดรื้อนเสียหายที่เกิดขึ้นจากแหล่งปล่อยกำเนิดมลพิษดังกล่าวแล้วแต่กลับละเลยเพิกเฉยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร โดยผู้ถูกฟ้องคดีทั้ง ๘ ไม่ได้ควบคุม ป้องกัน หรือแก้ไขสั่งการให้เจ้าของโครงการแหล่งกำเนิดมลพิษดำเนินการให้ถูกต้องตามที่รัฐธรรมนูญฯ และกฎหมายกำหนด แต่กลับไม่ได้ดำเนินการใดๆ จนชาวบ้านและผู้ฟ้องคดีบางคนต้องร้องขอความยุติธรรมต่อศาลปกครองระยอง เพื่อสั่งให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคดีนี้) ประกาศให้ท้องที่เขตเทศบาลเมืองมาบตาพุดทั้งหมด รวมทั้งตำบลเนินพระ ตำบลมาบข่า และตำบลทับมา อำเภอเมืองระยองทั้งตำบล ตลอดจนท้องที่ตำบลบ้านฉาง อำเภอบ้านฉางทั้งตำบล เป็นเขตควบคุมมลพิษ เพื่อดำเนินการควบคุม ลด และขจัดมลพิษ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา ตามคดีหมายเลขคำที่ ๑๘๒/๒๕๕๐ และคดีหมายเลขแดงที่ ๓๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ รุยละเอียดปรากฏตามสำเนาคำพิพากษาของศาลปกครองระยอง เอกสารท้ายฟ้องหมายเลข ๑๐

คำพิพากษาที่อ้างถึงข้างต้น ได้ชี้ให้เห็นเด่นชัดว่าปัญหามลพิษในท้องที่มาบตาพุด-บ้านฉาง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ได้กระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของชาวบ้านทั้งสิ้น และมีแนวโน้มที่จะร้ายแรงถึงขนาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของชาวบ้านหรือประชาชน หรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้ง ๘ ก็หาได้ใส่ใจต่อปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นไม่ กลับเร่งอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบโครงการขนาดใหญ่ที่เป็นโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงในพื้นที่ดังกล่าว นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกาศใช้แล้วเพิ่มเติมอีกมากกว่า ๔๔ โครงการ ซึ่งล้วนเป็นโรงงานเกี่ยวกับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี โรงกลั่นน้ำมัน โรงงานอุตสาหกรรมเหล็ก โรงงานอุตสาหกรรมผลิตกระแสไฟฟ้าจากถ่านหินและก๊าซ ฯลฯ ซึ่งเป็นโรงงานที่มีการแพร่กระจายของมลพิษทั้งทางอากาศ น้ำเสีย กากสารพิษแทบทั้งสิ้น

ด้วยเหตุนี้ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจปล่อยให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้ง ๘ ให้ความเห็นชอบอนุมัติหรืออนุญาตให้ดำเนินการโครงการหรือกิจกรรมใด ๆ ในพื้นที่ต่าง ๆ จังหวัดระยองได้อีกต่อไป เพราะไม่เพียงแต่เป็นสาเหตุที่จะนำมาซึ่งปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของผู้ฟ้องคดีทั้งหมดและชาวชุมชนในบริเวณใกล้เคียง นิคมอุตสาหกรรม การดำเนินการของภาครัฐเกี่ยวกับกรณีนี้นอกจากจะไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ไม่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ฟ้องคดีทั้ง ๔๒ รายและชาวชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความเห็น หรือกำหนดวิถีชีวิตด้วยตนเองแล้ว ยังไม่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่รัฐบาลหรือภาครัฐได้กำหนดและส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐต้องยึดถือ และนำไปปฏิบัติ

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการไปโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และไม่ควบคุมดูแลหรือยับยั้งในการรับและส่งเรื่องราวงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ไปให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องพิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่ ไม่ได้ปรับปรุงแก้ไขหรือสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ตลอดจนหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ผู้ฟ้อง

คดีทั้ง ๔๒ รายถือว่าเป็นการจงใจที่จะดำเนินการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ อย่างชัดเจน ทั้งที่รู้อยู่แล้วว่ารัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เป็นเช่นไร หรือมีเจตนารมณ์ว่าอย่างไร หรือมีผลบังคับใช้ตั้งแต่เมื่อใด อีกทั้งบางโครงการหรือกิจกรรมที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการแล้ว ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ระบุให้ส่งเรื่องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาให้ความเห็นชอบด้วยก่อน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็กลับรับไปพิจารณาดำเนินการเห็นชอบไป โดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายแม่บท และก็ได้สั่งการหรือยับยั้งการพิจารณาด้วยเช่นกัน การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ย่อมที่จะเข้าข่ายจงใจที่จะดำเนินการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ด้วยเช่นกัน และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และหรือที่ ๒ ให้ความเห็นชอบรายงานฯ แล้ว ได้ส่งเรื่องหรือแจ้งให้เจ้าของโครงการหรือผู้ประกอบการ หรือบริษัทที่ปรึกษาผู้รับจ้างทำรายงานฯทราบ เพื่อยื่นเรื่องต่อให้หน่วยงานอนุญาต ก็คือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถึง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ แล้วแต่กรณี ทำการอนุญาตต่อไปนั้น ย่อมถือได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถึง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ แล้วแต่กรณี จงใจที่จะดำเนินการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ด้วยเช่นกัน

ผู้ฟ้องคดีอาศัยอยู่ในพื้นที่อันเป็นที่ตั้งแหล่งที่ปล่อยภาวะมลพิษที่ผู้ถูกฟ้องคดีอนุญาตให้จัดตั้งขึ้น โดยชอบดังกล่าวเป็นผู้ถูกระทบสิทธิตามรัฐธรรมนูญ และได้รับความเดือดร้อนเสียหายอย่างมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้ง ๘ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และกระทำการไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ กำหนดให้ต้องปฏิบัติ และที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ บัญญัติไว้ กล่าวคือ

(๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หมวดที่ ๓ สิทธิเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ส่วนที่ ๑๒ สิทธิชุมชน ในมาตรา ๖๗ บัญญัติว่า “สิทธิของบุคคลที่จะมีส่วนร่วมร่วมกับรัฐและชุมชนในการอนุรักษ์ บำรุงรักษาและการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ และในการคุ้มครองส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ดำรงชีพอยู่ได้อย่างปกติและต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ หรือคุณภาพชีวิตของตน ย่อมได้รับความคุ้มครองตามความเหมาะสม

การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชน และจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน รวมทั้งได้ให้องค์การอิสระซึ่งประกอบด้วยผู้แทนองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติหรือด้านสุขภาพ ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการดังกล่าว”

(๒) พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕ ที่กำหนดไว้ว่า บุคคลมีสิทธิในการดำรงชีวิตในสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ

บุคคลมีหน้าที่ร่วมกับหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการให้เกิดสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง และ

มาตรา ๑๐ เมื่อมีกรณีที่จะมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนเกิดขึ้น หน่วยงานของรัฐที่มีข้อมูลเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว ต้องเปิดเผยข้อมูลนั้นและวิธีป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพให้ประชาชนทราบและจัดหาข้อมูลให้โดยเร็ว

การเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งต้องไม่มีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลใดเป็นการเฉพาะ ส่วน

และมาตรา ๑๑ บุคคลหรือคณะบุคคลมีสิทธิร้องขอให้มีการประเมินและมีสิทธิร่วมในกระบวนการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพจากนโยบายสาธารณะ บุคคลหรือคณะบุคคลมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยงานของรัฐก่อนการ

ประกอบกับการฟ้องคดีนี้เป็นการฟ้องคดีเพื่อการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะที่มีผลกระทบต่อส่วนได้เสียของสุขภาพของประชาชน สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและประเทศชาติโดยรวม

คำขอท้ายฟ้อง

ข้อ ๑. ขอให้ศาลเพิกถอนรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการหรือกิจกรรมที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดระยอง ตามบัญชีโครงการเอกสารท้ายฟ้องหมายเลข ๘ ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ แล้ว นับตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นมา จนถึงวันที่ศาลมีคำวินิจฉัยหรือมีคำพิพากษาทั้งหมด และขอให้ศาลสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้ง ๘ ดำเนินการให้ครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ วรรคสอง พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๒. ขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนใบอนุญาตโครงการหรือกิจกรรมที่เข้าข่ายเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดระยอง ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ และให้ระงับการดำเนินกิจกรรมใด ๆ สำหรับโครงการหรือกิจกรรม ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และ/หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และ/หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และ/หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ แล้วแต่กรณีได้อนุญาตไปแล้ว นับตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นมา จนถึงวันที่ศาลมีคำวินิจฉัยหรือมีคำพิพากษา เพื่อนำกลับมาดำเนินการให้ครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ วรรคสอง และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ หากเพิกถอนมิได้ก็ให้ระงับใช้ใบอนุญาตชั่วคราว จนกว่าจะได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

ข้อ ๓. ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้ง ๘ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันออกกระเบื้อง หรือหลักเกณฑ์ หรือการอื่นใดตามขั้นตอนทางกฎหมายภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ศาลมีคำวินิจฉัยหรือมีคำพิพากษาเพื่อรองรับให้ผู้ประกอบการ หรือเจ้าของโครงการหรือกิจกรรม หรือบริษัทที่ปรึกษาที่รับทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยถูกต้อง ดังนี้

๓.๑ ให้ศึกษาหรือประเมินผลกระทบด้านสุขภาพของประชาชนในชุมชน ที่โครงการหรือกิจกรรมนั้นไปก่อตั้งหรือดำเนินการในพื้นที่อย่างทั่วถึงและรอบด้าน

๓.๒ จัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน อย่างทั่วถึงและรอบด้าน

๓.๓ ให้องค์การอิสระซึ่งประกอบด้วยผู้แทนองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติหรือด้านสุขภาพ ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการ

ผู้ฟ้องคดี ไม่มีหนทางอื่นใดที่จะบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้ง ๘ ดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ในบทบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ จึงใคร่ขออาศัยอำนาจของศาลปกครองเป็นที่พึ่ง เพื่อให้ศาลปกครองโปรดรับคดีไว้พิจารณา และพิพากษา ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีต่อไป

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำฟ้อง

(นายวีระ ชมพันธุ์)

ผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำฟ้อง

(นายเกียรติภูมิ นิลสุข)

ผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดีผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำฟ้อง

(นางสาวอมรรัตน์ โรจนนุรานนท์)

ผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดีผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒๐

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำฟ้อง

(นายสำนวน ประพิน)

ผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดีผู้ฟ้องคดีที่ ๒๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓๐

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำฟ้อง

(นายชนวัฒน์ ตาสัก)

ผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดีผู้ฟ้องคดีที่ ๓๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓๕

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำฟ้อง

(นายโชคชัย แสงอรุณ)

ผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดีผู้ฟ้องคดีที่ ๓๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๔๐

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำฟ้อง

(นางวนิดา แซ่ก้วย)

ผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดีผู้ฟ้องคดีที่ ๔๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๔๒